

IVAN

Guarda les tisores. Podria fer-te mal amb elles.

Amaga els ganivets i les forquilles.

Guarda-ho tot en un lloc que només tu coneguis.

Estàs bé?

No em contestis.

No m'ho diguis.

No em diguis on amagaràs les coses.

I no em contestis si estàs bé, per si de cas no hi estàs.

No ho vull saber, no ho podria suportar.

Preferesc imaginar que ets feliç.

Amaga-ho tot, o t'ho endús d'aquí, o ho tanques tot amb pany i clau.

Podem viure sense ganivets, ni forquilles, ni tisores en aquesta casa.

No serà tan greu, menjar amb les mans.

Et prepares tu mateixa el berenar. A partir d'ara, te'l prepares sempre tu.

El dinar i el sopar també.

Et trobes bé?

No et duré ni un tassó d'aigua. Ja no. Ni un. Et podria enverinar.

Seria terrible que t'enverinàs, saps?

Millor et serveixes tu mateixa.

No més botelles de vidre.

Ni tassons.

Ni gerros.

Ni cendrers.

Ja ho veus, ja no hi ha res contundent en aquesta casa.

Res amb què et pugui rompre el cap.

Ho he tirat tot.

No més banyera, posarem un plat de dutxa.

Serà millor un plat de dutxa.

Convé que no prenguis més banys.

Seria molt fàcil ofegar-te o electrocutar-te.

Les dues coses serien molt fàcils de fer. Sí, molt fàcils.

I no, no em tornis a dir això.

Clar que mataria una mosca!

A un exèrcit de mosques, mataria.

No és cert que em coneixes.

M'has vist tota la vida, i m'has parit, però no em coneixes.

No et repengis del balcó per res del món.

Davant jo no ho facis.

Tampoc a les escales.

No t'acostis a les escales i molt manco em donis l'esquena.

Mai. No ho facis mai.

No em donis l'esquena.

Per precaució.

Convé que aferris el cul a la paret sempre que jo sigui present.

Deixa que m'adormi jo primer.

Dormida, seria massa fàcil asfixiar-te.

O escanyar-te.

Confirma que estic dormit abans d'anar-te'n al llit.

Si ronc, pots.

Assegura't de veres.

I et tanques amb clau, de totes maneres.

Per què em mires així?

Tens por?

Jo també.